

хътъ се пита: Какво? — На кждѣ? И въ това безмълвно мълчание се ражда бунтътъ на човѣшкия духъ; свѣрхчовѣшкото въ душата се пробужда и човѣкъ прѣдъ собственитъ си очи възкрѣсва.

Такава е най новата творба „Възкресение“ на Боря Боровъ

Тукъ таланта озарява човѣшката душа, осмисля живота и бавно, но сигурно разкрива потайнитѣ движения на блѣнове и копнѣжи. Ето защо за насъ е тъй интересенъ тоя новъ роденъ талантъ, който магически ни прѣнася отъ дѣлничното къмъ вѣчното. Той твори съсрѣдоточено, съ пластика, неуморно, като вълпотява найсѣкровени чувства въ своитѣ произведения. Отъ живота той създава блѣнъ; отъ мисльта — чувство, достъпно за всѣкиго, както е достъпно слънцето за всѣка жива тварь. Своята мъдрость той вае въ образи; усѣшанията — въ мятежи. И пр. и пр. — —

Мълчание.

М а р а. — Скача, хваща рѣката на Боря. Сърадвамъ те, сърадвамъ те отъ душа, Боря.

Л ѣ к а р ѣ т ѣ. — Това е разбиране на единъ критикъ съ авторитетъ. Ще ти я прочетатъ цѣла и ще видишь възъ основа на какви мотиви той прави тия обобщения. Азъ съмъ инъоранъ въ тая областъ, но и менъ ми направи впечатление, та поискахъ първи да те зарадвамъ.

М а р а. — Да!

Л ѣ к а р ѣ т ѣ. — Не само на мене: Тая сутринь бѣхъ съ хора отъ противния лагеръ и чухъ и тѣхното мнѣние. За тебе вече се разкрива такава поле —

Мълчанне.

Л ѣ к а р ѣ т ѣ. — Е, сега нѣмашъ основание да мислишь, че оставашъ не оцѣненъ — на ли? Най-авторитетния критикъ като казва —

Б о р ѣ о. — Съ прѣблѣднѣло лице, отдѣхва. Да, Митьо. Това е единъ успѣхъ — единъ истински успѣхъ!

М а р а. — И единъ залогъ за блѣскаво бъдаще.

Б о р ѣ о. — Знаете ли, че — — — Сѣкашь, пад-